Literatura catalana

Joan Maragall

Solucions · 20 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2024 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Primera part)

Primera part

1.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

a) La secció «Intermezzo» fa la funció de mitja part, de transició, entre la primera part del llibre, «Visions» (mirada al passat), i l'última, «Cants» (projecció cap al futur). «Intermezzo» aplega catorze poemes circumstancials o descriptius que retraten el present. Les tres parts del llibre, doncs, s'emmarquen en la seqüència temporal passat-present-futur. **(0,75 punts)**

b) La secció «Intermezzo» sembla la menys cohesionada, no hi ha una tesi unitària que la lligui, però l'aspecte temporal n'esdevé un fil conductor. Així, els poemes segueixen el pas del temps al llarg de l'any, les estacions i les festes religioses i populars. **(0,75 punts)**

c) **-**«En la mort d'un jove»: és un plany per la pèrdua (la mort d'un cunyat de Maragall), i es remarca el caràcter lluitador del jove; hi predomina la idea que la vida és una lluita fins que arriba la mort embellidora, i també la idea que la temporalitat humana se sotmet a l'eternitat de la natura, representada pel paisatge («el ponent dolcíssim», que obre i tanca el poema, ens dona una visió cíclica de la mort com a naixement).

d) -«Dimecres de Cendra» (dedicat "A una noia"): en aquest poema la figura femenina hi té un tractament semblant al d'Adalaisa, a favor del vitalisme per sobre de l'espiritualitat mística. Així, el poeta demana a la noia que no es deixi fer la marca de cendra al front de la litúrgia cristiana («No et facis posar cendra»), que ens recorda la mort (la condició mortal de l'ésser humà, la fugacitat de l'existència), sinó que, al contrari, segueixi els sentits, la vida. **(1 punt: 0,5 punts per a cada poema)**

e) En aquesta pregunta, es valorarà que l'examinand presenti dos poemes de la secció «Intermezzo», els que vulgui. Els que es presenten en aquesta pauta de correcció serveixen només d'exemple.

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

---

2. PAU 2024 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Primera part)

3.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) La secció «Visions» comprèn cinc poemes, de caràcter preeminentment narratiu, dedicats a figures llegendàries del folklore o la història catalans: el mal caçador, fra Joan Garí, el comte Arnau, Jaume I i Joan de Serrallonga. **(0,5 punts)**

(b) L'interès per les llegendes i les cançons populars deriva de la Renaixença, però Maragall no les vol recrear estèticament, sinó que vol interpretar-ne el sentit per tal de trobar-hi les essències de l'«ànima catalana», i per això reflexiona sobre la figura d'uns herois que tenen en comú l'individualisme, el materialisme i el vitalisme. El terme «visió» per a Maragall vol dir 'revelació' d'un significat amagat en les llegendes de la nació (concepció romàntica dels pobles i de les tradicions populars) i per això en aquests poemes fa ús de recursos poètics propis de la tradició popular, especialment de la cançó, com ara repeticions, evocacions de la cançó del comte Arnau o formes mètriques del romancer. **(1 punt)**

(c) Entre la primera part, «Visions», que es focalitza en l'individu i és una mirada al passat, i l'última, «Cants», que és una projecció cap al futur col·lectiu, Maragall intercala un «Intermezzo» amb poemes ben diversos (dedicats a festes religioses i paganes, al paisatge, etc.) que fan de nexe entre ambdues parts. L'última secció, «Cants», se centra en l'anàlisi del present i en la fixació de quines han de ser les expectatives de futur per al país. Hi domina el sentiment d'entusiasme vitalista propi del Modernisme, que fa confluir amb el catalanisme, i «Els tres cants de la guerra» contenen la proposta maragalliana de Catalunya com a desvetlladora de la consciència regeneracionista d'Espanya. **(1 punt)**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

3. PAU 2023 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 2 (Primera part)

2.

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) Els personatges provenen quasi tots de la tradició llegendària catalana, expressada en narracions i/o cançons (l'excepció és Jaume I, estrictament històric; Serrallonga és un personatge històric llegendaritzat). Ara bé, Maragall no en narra la història, sinó que la dona per sabuda i l'essencialitza a partir dels elements que considera més característics del personatge. **(0,5 punts)**

(b) Tots es caracteritzen perquè són homes d'acció o que han comès una acció transgressora des del punt de vista religiós, moral o civil. Són característiques seves l'individualisme, l'orgull, l'afirmació vitalista de la pròpia identitat i la passió terrenal, sensual, en contradicció amb les normes socials i amb l'espiritualitat. Això fa que tots, en profanar la llei de l'amor, es condemnin i cerquin alguna mena de redempció. **(1 punt)**

(c) El terme «visió» té per a Maragall el sentit de «revelació», «intel·lecció». Amb el terme, Maragall ens està dient que no vol tornar a narrar les llegendes —com havien fet els poetes de la Renaixença—, sinó interpretar-les, arribar a deduir-ne l'essència. I, en la mesura que són tradicionals, populars, llegendàries, Maragall creu que poden revelar (com en una visió) el caràcter essencial de la catalanitat, el que ell en va dir les «madres del alma catalana» (això implica una concepció romàntica dels pobles i de les tradicions populars, com si en les segones s'hi encarnés l'essència de les primeres). **(1 punt)**

4. PAU 2023 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Segona part)

SEGONA PART

1.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Pautes de correcció

Els tres punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir:

A. *Si situa el text en la secció «Intermezzo», que, a diferència de les seccions unitàries «Visions» i «Cants», conté poemes que comenten circumstàncies concretes de la vida i del pas de l'any, i que, com aquest, són composicions breus, de caràcter líric i to generalment reflexiu (**1 punt**).*

B. *Si comenta que el poeta contempla dues flors que algú ha llençat al camí, i pensa com moriran assecades pel sol, però que, en canvi, el record de la seva bellesa mai no desapareixerà transcendit per l'acte de creació, que és el poema. Si argumenta que les flors, descrites amb característiques humanes (v. 5-6 i 8-12), són en aquest poema la imatge essencial de l'al·legoria a partir de la qual Joan Maragall es refereix a la seva concepció de la poesia i del poeta, representada amb les característiques que els atribueix: la innocència, l'espontaneïtat de la contemplació, la salvació per la paraula o l'eternitat de la poesia enfront de la bellesa efímera del món. (**1 punt**).*

C. *Si n'analitza els principals aspectes formals: tres estrofes de quatre versos decasíl·labs (els senars) i hexasíl·labs (els parells, excepte el vers 8è, que és decasíl·lab), de rima consonant encadenada. Es valorarà si es destaca i es comenta l'alternança de les veus narratives (el poeta i les flors), un aspecte característic de la poesia de Maragall, o la prosopopeia amb què construeix l'al·legoria. (**1 punt**)*

SEGONA PART

1.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si explica que:

(a) La veu narrativa dels primers quatre versos dona pas a un diàleg entre les veus de la terra i el comte Arnau després que aquest ha seduït Adalaisa, que bona part d'aquest diàleg està construït per l'alternança de parelles de versos en boca de cada interlocutor, i que es tanca amb una sèrie de setze versos en què les veus de la terra resumeixen els versos anteriors i anuncien el destí del comte. **(0,5 punts)**

(b) Amb l'excepció dels versos 5-8, el text està construït amb versos de set síl·labes amb rima assonant en *-à* en els versos parells, com en les cançons narratives tradicionals. L'obertura del diàleg amb les veus de la terra (vv. 5-8) té la mateixa rima, però s'hi combinen versos de 4+4 i 4 síl·labes; el ritme creat per les repeticions («fill de la terra», «ara demana») imita vagament la cançó del comte Arnau. **(0,5 punts)**

(c) Les veus de la terra tenen un significat polivalent: d'una banda, personifiquen la terrenalitat dels impulsos vitals del personatge d'Arnau, el qual empenyen contínuament en uns actes conduïts únicament per la passió i l'individualisme; de l'altra, representen també les essències del caràcter català i, també, el poble i la terra —la geografia concreta—, dels quals han nascut la cançó i la llegenda d'Arnau. **(0,5 punts)**

(d) En el fragment queden molt ben definides: (1) una ideologia vitalista, encarnada en el desig del comte Arnau de viure sempre i d'una manera forta i intensa, amb arrelament a la terra; ho demostra la comparació sistemàtica amb els elements potents de la natura: el roure, que s'arrela a la terra i alhora s'obre al cel; la roca que resisteix els elements; la força impetuosa de la mar; l'aire inflamat pel sol immortal. En tots hi ha la idea d'intensitat, grandesa i permanència. **(0,75 punts)** I (2) aspectes de la filosofia de Friedrich Nietzsche: en el diàleg amb les veus de la terra, aquestes empenyen Arnau a voler-ne sempre més i a superar aquells elements de la natura, que són limitats. Arnau, doncs, vol superar tota limitació en la voluntat de ser i d'afirmar-se; i això porta al concepte de *superhome*: en la visió final de les veus de la terra, Arnau no és un condemnat, o, dit altrament, el que els homes veuen com una condemna és la realització màxima de la voluntat d'afirmació vital. **(0,75 punts)**

---

6. PAU 2022 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Primera part)

PRIMERA PART

1.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) Maragall va concebre les dues seccions principals de *Visions & Cants* com a espais per a la construcció d'una poesia en què s'encarnés una visió del món que dona una importància cabdal a l'exaltació de la vida i del gaudi vital en plenitud. La composició dels poemes coincideix en el temps amb el seu interès per la filosofia de Friedrich Nietzsche, que Maragall introduí a Espanya. (0,25 punts)

(b) A les «Visions», tots els personatges es caracteritzen per l'individualisme, l'acció, l'aferrament a la terra i un excés vital que els du a contravenir les lleis socials i morals. L'exemple més clar és el personatge d'Arnau a «El comte Arnau»: vol ser un superhome i superar les limitacions de la humanitat per viure eternament; Maragall incorpora, aquí, les idees de Friedrich Nietzsche sobre el superhome i la voluntat de poder. L'altre exemple significatiu és el bandoler Serrallonga («La fi d'en Serrallonga»), que es presenta havent comès els set pecats capitals com a manifestació de l'apassionament vital (sobretot, pel que fa a l'amor). (0,75 punts)

(c) A la secció «Intermezzo», que repassa el pas de les estacions i les festes religioses, hi ha poemes vitalistes. Per exemple, a «En la mort d'un jove», Maragall hi concentra les idees del vitalisme a través del vocabulari («lluitador», «hèroe», «lluita», «força», «guerres», «corones») i de l'autoconfiança de l'heroi, que somriu de la seva força; l'heroisme, la lluita i la guerra hi representen la joventut. Altres poemes de la secció contraposen valors: a «Dimecres de cendra», la cendra de la penitència i la renúncia s'oposa a la joventut i al goig de la sexualitat latent; a «Després de la tempestat», la turbulència de la tempesta és la condició per al gaudi ple de la vida. (0, 75 punts)

(d) Els «Cants» de la darrera secció són per definició un cant col·lectiu. En general, la majoria de poemes de la secció exalta els valors de la joventut i la vida, i els valors d'afirmació col·lectiva propis del catalanisme. Alguns temes són l'elogi de l'alegria i l'energia juvenils («Cant dels joves»), la necessitat del trasbals col·lectiu que purifica, com una tempesta («Cant dels joves»), el menyspreu del passat («Cant dels joves», «Cant de maig», «Cant de novembre»), el gaudi de cada moment de la vida («Cant de novembre»),

l'elogi de la vida entesa com a lluita («La sardana», «Cant dels joves», «Cant de maig», «Cant de novembre») i de la força individual i col·lectiva («Cant de la senyera»). Els «Cants de la guerra», en canvi, contraposen la mort a què Espanya aboca els seus homes joves a la vida latent (la sang jove), que s'ha d'obrir a allò que exalta i vivifica: el mar, el cel. S'associen al vitalisme les imatges d'alba, llum, primavera, tempesta, foc, festa, combat, soldats, crits o cants. (0,75 punts)

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

7. PAU 2022 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Segona part)

Els tres punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

(a) Explica que l'«Oda a Espanya» és el segon dels «Cants de la guerra», que tanquen la secció «Cants». Està format per vuit estrofes de cinc o sis versos, amb alternança de versos llargs (4+4) i curts (4), amb rima consonant o assonant només als vv. 3-4 o 4-5 de cada estrofa. **(0,5 punts)**

(b) El poema evita la retòrica associada al terme «oda» (un poema adreçat a algú en una ocasió solemne); ho és perquè s'adreça a l'objecte de reflexió poètica (Espanya), però no és una lloança, sinó una reflexió crítica sobre la política espanyola en plena crisi colonial i bèl·lica del 1898. De fet, la referència a les característiques de l'objecte del poema apareix només com a resultat de l'exposició del punt de vista i les opinions del jo del poeta, que s'hi identifica com a «fill» no castellà. Això ja és una presa de posició política: la del catalanisme de finals de segle XIX, que es debat entre la intervenció en la política espanyola (regeneracionisme) o el distanciament i la separació. El poema es planteja com una crida per fer possible la primera opció, però conclou amb la segona. **(1 punt)**

(c) El sentit del poema es pot resumir així (lectura per estrofes): I. El poeta s'adreça a Espanya en català: això serveix per accentuar el desequilibri polític de les nacions d'Espanya, massa castellana i massa poc catalana. II. El «castellanisme» gira a l'entorn d'un passat falsament gloriós —falsament, perquè es fonamenta només en el record de glòries obtingudes amb el preu de la mort, i això n'ha fet una dona (Espanya es personifica) trista. III. Als morts de les glòries passades, el poeta hi contraposa la vida, en una actitud vitalista que abraça la vida social i política. El símbol de la vida és la sang: vessar-la debades equival a la mort; corrent per les venes, és la vida projectada cap al futur («vida pels d'ara—i pels que vindran»). IV. L'estrofa insisteix en la contraposició i fa de transició cap al present: «honor»,

«tràgica», «mort», «honres mortals», «funerals», «trista» s'oposen a «viure» i «festes», per a descriure una Espanya aferrada a una idea anacrònica (l'honor) i contrària a la vida i el futur. V. El tema de l'estrofa, ja apuntat al v. 19 a l'estrofa anterior, és la tramesa de soldats a la guerra, vista pels ulls del poeta: «jo he vist...»; això introdueix el present dels vaixells carregats de soldats enviats a la certesa de la mort (que ells veuen només com un atzar) per una mare que actua de manera irracional (canta vora el mar «com una folla»). VI. La pregunta retòrica sobre «barcos» i «fills» perduts al mar de Ponent porta a enunciar la realitat nua: Espanya no té res, i el poeta li demana que retrobi la seva condició de mare que sap plorar pels fills i, a partir d'aquí, regenerar-se, trobar-se de nou. VII. El plor hauria de servir per redimir Espanya, salvar-la i dur-la a la regeneració vital: «fecunda, alegre i viva»; per a regenerar-se, li convé obrir-se a l'entorn (les nacions perifèriques marítimes) i a la vida simbolitzada en la llum i els colors de l'arc de sant Martí. VII. L'última estrofa comença variant el començament del poema («Escolta, Espanya» convertit en «On ets, Espanya?») amb una pregunta que es respon de seguida: Espanya no hi és perquè no escolta, no sent la veu «atronadora» del poeta, ni entén la llengua, ni entén els fills. Un altre cop, el vers inicial es transforma en un «Adeu Espanya!» que signa la impossibilitat de regeneració i la necessitat de tallar-hi els vincles. **(1,5 punts)**

SEGONA PART

1.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

(a) Explica que el poema pertany a la secció "Intermezzo", de caràcter miscel·lani, que conté poemes dedicats sobretot a poetitzar moments de la vida humana i de la natura; per això s'ordena a partir de les estacions i el cicle litúrgic. En aquest cas, el poema descriu el moment del dia anunciat pel títol: la represa de la vida i el tràfec a la ciutat després d'una tempesta. Fins al v. 10, descriu; els vv. 11-12 valoren i fan de conclusió. Quant a la forma mètrica, el poema està constituït per tres quartets de versos decasíl·labs, amb rima ABAB | CDCD | EFFE; la tercera estrofa, que conclou el poema, canvia la distribució de rimes. **(0,5 punts)**

(b) Explica que el poema es construeix sobre un sistema d'oposicions entre els elements negatius ("tempesta", "núvols", "nit") i els elements positius en acabar-se la tempesta ("ce"l, "rient", "regalant", "lluminosa", "sons de festa", "remor", "alegria", "dia", "blavor del cel", "beneita", "llum nova"); els verbs serveixen sobretot per a conduir d'una situació a l'altra: "s'esqueixen", "surt", "remorejant de nou", "recomença", "torna a ser".

Aparentment estàtica, la descripció té moviment. L'estrofa I és visual: descriu els núvols desfent-se i, sobretot, la brillantor de la ciutat mullada il·luminada pel sol fins ara absent (el sol no s'hi esmenta, però hi és a través de verbs i adjectius: "rient", "regalant", "lluminosa"); el darrer vers, però, ja introdueix el motiu principal de l'estrofa II: la represa dels moviments de la vida urbana com a so: "remorejant", "sons de festa". L'estrofa II dedica els dos primers versos a ampliar aquesta idea: el primer, la repeteix i intensifica, mentre que el segon fa explícit l'element humà (els homes, genèric) i, per tant, introdueix la reacció moral dels humans quan s'esqueixen els núvols: l'alegria (que, d'altra banda, reprèn "rient" de l'estrofa I). Els versos 3 i 4 de l'estrofa tornen a repetir el contingut de la primera (v. 7 reprèn el v. 1), per intensificar el contrast simbòlic a través de la nit (tempesta) i el dia (no tempesta). L'estrofa III ja és tota ella dedicada a la reacció humana i al valor simbòlic de l'experiència descrita. L'objectiu dels qui viuen a ciutat és tornar a trobar la blavor del cel, amb tots els valors que s'hi associen en el poema (i els que s'hi associen per cultura); així, pot significar la vida i la transcendència. Els dos últims versos interpreten el valor de la tempesta: és allò negatiu, que priva de la llum i l'alegria, però que permet que aquestes siguin més intenses quan es

recuperen, *transformades*: és significatiu que la llum sigui "nova", com si els humans aprenguessin a mirar per primera vegada i descobrissin la bellesa del món. **(2 punts)**

(c) Els dos versos finals permeten posar el poema en la línia d'altres poesies del llibre, especialment de la secció "Cants", perquè conté l'afirmació que de l'acció (la tempesta) en surt la contemplació, i que per tant la vida és lluita i conflicte purificador. Aquesta idea, juntament amb el sistema d'oposicions descrit, és pròpia del pensament vitalista dominant a *Visions & Cants*. **(0,5 punts)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi**.**

9. PAU 2021 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 3 (Primera part)

3.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) Visions & Cants està format per tres parts o seccions ben diferenciades pel contingut i pels títols amb què els presenta Maragall. Les tres parts són «Visions», «Intermezzo» i «Cants». **(0,5 punts).**

(b) Les «Visions» són reinterpretacions de cinc mites i llegendes catalans: el mal caçador, Joan Garí, el comte Arnau, Jaume I i Joan de Serrallonga. Maragall no hi narra els mites, sinó que n'ofereix unes interpretacions (a partir de les recreacions que en feren els poetes romàntics) per mostrar les essències de la personalitat nacional catalana i per reflexionar sobre la figura d'uns herois caracteritzats per l'individualisme, el materialisme i el vitalisme (els casos més clars són «El comte Arnau» i «La fi d'en Serrallonga»). **(0,75 punts).**

(c) Els «Cants» contenen vuit poemes; la majoria estan concebuts com a himnes de caràcter patriòtic o d'exaltació de valors vitals i nacionals, i es relacionen amb el cant coral. Hi destaca sobretot l'associació del cant amb la joventut, la primavera i l'exaltació vital col·lectiva. Els tres últims, agrupats sota la denominació «Els tres cants de la guerra», tenen un altre caràcter, més aviat de reflexió i denúncia dels efectes de la guerra de Cuba el 1898 (destaca l'«Oda a Espanya»). **(0,75 punts).**

(d) Entremig, la secció «Intermezzo» reuneix poemes lírics breus sobre diverses circumstàncies de la vida i moments de la natura. Tot i el caràcter circumstancial, hi destaca també l'exaltació de l'heroisme i una actitud vitalista (per exemple a «En la mort d'un jove», «Dimecres de cendra» o «Després de la tempestat»). **(0,5 punts).**

10. PAU 2021 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Segona part)

SEGONA PART

1.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

(a) Situa el text en la secció «Intermezzo», que, a diferència de les seccions unitàries «Visions» i «Cants», conté poemes que comenten circumstàncies concretes de la vida i del pas de l'any; i que, en aquest cas, el poema es dedica a la mort d'un home en la flor de la joventut. (Es pot valorar, però no és imprescindible, que l'examinand sàpiga que el poema es refereix a la mort del cunyat de Maragall, Guillem o Willy Noble, mort de tuberculosi als 21 anys.) **(0,5 punts)**

(b) Explica que el poema es presenta en dues estrofes de versos decasíl·labs, llevat del v. 6, que tanca la primera estrofa (hexasíl·lab), tots sense rima (versos blancs); que la distribució en estrofes s'explica pel canvi de persona a qui s'adreça el poeta: primer, al jove mort; després, a la Mort (i, per tant, el jove hi és referit en tercera persona); i que el poema queda travat i unificat amb la repetició de la referència al «ponent dolcíssim» que l'obre i el tanca. **(0,5 punts)**

(c) Explica que el poema es presenta com un conjunt d'impressions i de reaccions del jo poètic (que a la segona estrofa esdevé col·lectiu), i per això hi predominen les frases curtes, interrompudes i en suspensió, i la frase admirativa que obre la segona estrofa. A la primera estrofa, el poeta situa la mort del jove en el temps (a l'hora de la posta), i descriu la mort contrastant l'ímpetu vital amb la caiguda i l'esllanguiment de qui ha estat sorprès («amb els ulls admirats»). A la segona, el poeta s'adreça a la mort, personificada, i descriu la seva obra embellidora a través de la serenitat que es posa al rostre del jove mort; d'aquí el somriure dels que ho veuen, mudat després en plor per la pèrdua. I que el poema acaba amb la referència al moment de la mort que l'havia obert. **(1 punt)**

(d) Explica que el jove hi és presentat com un lluitador o un guerrer (vv. 1-3), confiat en la força dels seus músculs i aspirant al premi de la victòria, i que, aquí, Maragall hi concentra les idees del vitalisme a través del vocabulari: «lluitador», «lluita», «força», «guerres», «corones»; de l'autoconfiança de l'heroi, que somriu de la seva força; i del qualificatiu «hèroe en flor» que li dona a la segona estrofa: el terme mitifica el jove i fa que transcendeixi la seva dimensió estrictament humana. Per això la mort no és vista com un element negatiu, sinó com alguna cosa intrínseca a la mateixa força heroica de la joventut: és «embellidora», en consonància amb la bellesa de l'ordre natural que expressa el «ponent dolcíssim»

(també una mort bella i lenta). I subratlla que Maragall es desinteressa de les circumstàncies concretes que motivaren el poema (la mort del seu cunyat), per transcendir-les a través de la seva ideologia vitalista: l'heroisme, la lluita, la guerra, no són pas literals, sinó metafòrics, perquè representen la joventut. Es valorarà especialment que l'examinand sàpiga relacionar aquestes idees amb la filosofia de Friedrich Nietzsche, que Maragall introduí a Espanya a l'època que componia els poemes de Visions & Cants. **(1 punt)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi.

11. PAU 2021 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 2 (Primera part)

2.

[2,5 punts]

Pauta de correcció

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand:

(a) Explica que, per a Maragall, el «cant» és per definició un cant col·lectiu, i que en general la majoria de poemes de la secció exalta els valors de la joventut i la vida, i els valors d'afirmació col·lectiva propis del catalanisme. **(1 punt)**

(b) Enumera almenys **quatre** dels elements següents **(0,25 punts cada un)** i els sap relacionar amb els poemes esmentats **(0,5 punts)**: elogi de l'alegria i energia juvenils, relacionats amb la sortida del sol («Cant dels joves»), la necessitat del trasbals col·lectiu que purifica (com la tempesta) («Cant dels joves»), menyspreu del passat («Cant dels joves», «Cant de maig», «Cant de novembre»), gaudi de cada moment de la vida («Cant de novembre»), elogi de la vida entera («Cant de novembre»), elogi de la vida entesa com a lluita («La sardana», «Cant dels joves», «Cant de maig», «Cant de novembre»), elogi de la força individual i col·lectiva («Cant de la senyera»). Es valorarà que sàpiga fer referència a les imatges que s'hi associen (alba, llum, primavera, tempesta, foc, festa, combat, soldats, crits, cants).

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

12. PAU 2020 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Segona part)

SEGONA PART
Desenvolupeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació:

1. Comenteu aquest fragment de la tercera part del poema «El comte Arnau», de la secció «Visions», de *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):
a) La mètrica i les característiques formals.
b) L'evolució del diàleg entre els dos personatges.
c) Les concepcions vitalistes de Maragall i la interpretació del personatge del comte Arnau en el context de les «Visions».
[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

III

—Treu-te la capa, li demana ella.—
Treu-te la capa, que et veuré més gran.
—Treu-te tu el manto, que et veuré més bella.
—No, que só l'abadessa de Sant Joan.—
Canta una alosa de la part de fora,
per la finestra entra el sol brillant,
el cel és blau i resplendenta l'hora:
el comte i l'abadessa es van mirant.

—Treu-te tu el manto, que et veuré més bella:
sense toca et voldria i sense vel.
—De genolls jo et voldria en la capella:
tan gloriós, faries goig al cel.

—Pro a mi el cel no em fa goig més que si el miro
des de la terra sobre meu obert:
me plau de trobar-lo, quan els ulls hi giro,
buit i silenciós com un desert.

El cel és el repòs de la mirada,
i és el repòs del braç i el pensament;
perxò, ajagut a terra, el cel m'agrada
i m'adormo mirant-lo fixament.

—Altre cel és per mi la tenebrosa
capella on un altar brilla tot sol:
el cos humiliat sobre una llosa,
l'ànima deslliurada aixeca el vol.

I de la terra i d'aquest món s'oblida,
sospirant per la mort que ha de venir.
—En tos llavis gruixuts, de mort al dir,
com hi oneja suament la vida!
[...]

toca: 'peça de roba que cobreix el cap i cenyeix la cara, usada per les monges'.
de mort al dir. 'en pronunciar la paraula *mort*'.

Pauta de correcció

Els tres punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

(a) *Explica que el fragment presenta un diàleg entre el comte Arnau i l'abadessa, a qui pretén seduir, i en descriu la mètrica: versos decasíl·labs, organitzats en estrofes de quatre versos amb rima* abab*, llevat de la darrera, conclusiva, en què se substitueix per una rima creuada* abba*. I fa notar que la primera part del diàleg està basada en estructures de repetició («Treu-te la capa, que», «Treu-te tu el manto, que»), amb repetició del vers «Treu-te tu el manto, que et veuré més bella»: és un recurs que evoca la poesia popular, i la mateixa cançó tradicional del comte Arnau.* **(1 punt)**

(b) *Explica que, al llarg del diàleg que estructura el text, Arnau i l'abadessa defensen i representen dues actituds oposades: ella, la dedicació religiosa, tota abocada a una vida espiritual representada pel cel, que s'identifica amb el regne de Déu («faries goig al cel») o amb l'estat de l'ànima en oració a la capella, perquè s'oblida del cos i «aixeca el vol» cap a Déu. En canvi, Arnau viu en aquest món i per a aquest món: al cel espiritual de l'abadessa, Arnau hi contraposa el cel material, visible, que es contempla amb els peus ben aferrats a la terra. És, a més, un lloc bell però mut, que ofereix el repòs al lluitador cansat (a l'home que viu intensament: «repòs del braç i el pensament»). Per a Arnau, el cel forma part de la terra; per a l'abadessa, són dues realitats contraposades.* **(1 punt)**

(c) *Explica que el vitalisme del personatge queda molt clar en la contraposició final: l'abadessa parla de la mort, perquè és el camí per a l'alliberament de l'ànima. Arnau, en canvi, subratlla el contrast entre el mot «mort» i els llavis que el pronuncien: són llavis sensuals («gruixuts») i representen una promesa de vida: la vida (l'amor, el plaer vital) que triomfa sobre la mort. I conclou que Arnau, per tant, es fa dipositari de les idees de Maragall sobre el vitalisme, i especialment sobre el vitalisme, l'individualisme i el materialisme catalans que veu encarnats en les figures llegendàries de les «Visions».* **(1 punt)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió pertinent no explicitada a l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives i la capacitat d'anàlisi.

13. PAU 2020 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Primera part)

3. La secció «Cants» de *Visions & Cants*, de Joan Maragall, es tanca amb «Els tres cants de la guerra». Expliqueu quins fets històrics els motiven, i de quina manera s'hi aproxima poèticament Maragall. Tingueu en compte la relació amb els altres «Cants», els elements vitalistes i regeneracionistes i el plantejament de la relació entre Catalunya i Espanya.
[2,5 punts]

Pauta de correcció

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand explica que:

a) *«Els tres cants de la guerra» són la resposta poètica de Maragall a la guerra colonial i el desastre de 1898, quan Espanya va perdre les darreres colònies d'ultramar de Cuba i les Filipines. Concretament, els tres poemes van ser escrits responent a tres moments de la guerra: la partida dels contingents de soldats cap a Cuba (1896), la derrota militar que comportà la pèrdua de les colònies (1898) i el retorn de les tropes vençudes (1899).* **(0,75 punts)**
b) *Maragall reflexiona sobre cada un d'aquests moments, i adopta tres punts de vista i tres veus diferents: a «Els adeus», adopta la veu i el punt de vista de la gent que acomiada els soldats, amb un to pessimista i funest; a l'«Oda a Espanya», la veu del poeta interroga Espanya de manera crítica, buscant una resposta que permeti la regeneració; a «Cant del retorn», adopta la veu dels soldats que tornen, en general amb un to de lamentació però, al final, també d'esperança i de fe en la regeneració.* **(0,5 punts)**
c) *Com en altres «Cants» de contingut polític («La sardana», «El cant de la senyera»), Maragall aborda el tema polític des de la perspectiva ideològica del nacionalisme català, però en «Els tres cants de la guerra» no hi ha exaltació nacionalista a través dels símbols nacionals (el ball, la bandera), sinó la crítica moral i política davant d'una circumstància històrica crítica per a Espanya. Tot i que l'únic poema que és pròpiament un cant és el tercer («Cant del retorn»: en té el títol i hi ha una veu col·lectiva, amb un refrany que es repeteix), els altres dos poemes hi queden associats per la referència a la mateixa circumstància històrica.* **(0,5 punts)**
d) *Comparteixen amb els altres cants el vitalisme i el regeneracionisme. (1) El vitalisme hi és present com a esperança en l'«Oda a Espanya», quan el poeta exhorta Espanya a salvar-se a través de la vida que té a l'entorn (les nacions perifèriques i especialment Catalunya, en contacte amb el mar, que representa la vida), o quan contraposa contínuament la vida a la mort que representa la política espanyola (així, quan contrasta la sang viva a les venes amb la sang vessada del soldats); i al final del «Cant del retorn», en què la permanència de la natura viva convida a canviar el plor per un cant esperançat. (2) El vitalisme hi està posat al servei del regeneracionisme, perquè Maragall voldria que la crisi produís un canvi de consciència política i moral, i que de la mort se n'extragués una nova vida col·lectiva. (3) En conclusió, el vitalisme i el regeneracionisme reflecteixen la voluntat del catalanisme d'intervenir en la reforma i la regeneració d'Espanya —tot i que l'«Oda a Espanya» en mostra els límits, i per això acaba amb el trencament i la renúncia del darrer vers "Adeu, Espanya!": és l'equivalent poètic de les idees expressades per Maragall en aquells anys, quan afirma que Catalunya ha de tallar els lligams «amb* la Morta*», és a dir, amb l'Espanya immobilista, anacrònica i derrotada.* **(0,25 punts per cada aspecte, fins a un total de 0,75 punts)**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

14. PAU 2020 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Primera part)

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. Descriviu la secció «Visions» del llibre Visions & Cants, de Joan Maragall, fent atenció als personatges, les tradicions d'on provenen, els conflictes que viuen i el sentit del terme visions. Podeu tenir en compte, especialment, «El mal caçador», «El comte Arnau» o «La fi d'en Serrallonga».
[2,5 punts]

Pauta de correcció

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand:

(a) *Explica que la secció «Visions» comprèn cinc poemes, de caràcter preeminentment narratiu, dedicats a figures llegendàries del folklore o la història catalans: el mal caçador, fra Joan Garí, el comte Arnau, Jaume I i Joan de Serrallonga.* **(0,5 punts)**

(b) *Explica que l'interès per les llegendes i les cançons populars deriva de la Renaixença, però que Maragall no les vol recrear estèticament, sinó que vol interpretar-ne el sentit a ulls d'un lector modern, per tal de trobar-hi les essències de l'«ànima catalana». D'aquí deriva el terme «visió», que per a Maragall equival a 'revelació' d'un significat amagat en les llegendes de la nació.* **(0,5 punts)** *I fa referència a l'ús de recursos poètics propis de la tradició popular, especialment de la cançó, com ara repeticions, evocacions de la cançó del comte Arnau o formes mètriques del romancer.* **(0,25 punts)**

(c) *Explica que els personatges tenen en comú l'orgull, el deler de llibertat individual, i un vitalisme primitiu, espontani i sensual; que són tots homes d'acció; que el seu excés de vitalisme esdevé pecat contra l'amor (llevat del rei Jaume), i per això han de cercar la redempció.* **(0,5 punts)** *I ho exemplifica amb els personatges: el mal caçador peca contra l'amor diví i és condemnat a córrer tota l'eternitat; Joan Garí sedueix Riquilda i ha de bestialitzar-se per redimir-se; el comte Arnau sedueix l'abadessa i no troba la redempció; el rei Jaume estima la terra, representada en Mallorca, la seva primera conquesta; Joan Serrallonga es confessa dels set pecats capitals (amb resistència pel que fa al pecat de luxúria) i es converteix (però convé tenir present que acaba amb el darrer vers del «Credo»: la creença en la resurrecció de la carn, i doncs en la possibilitat d'una existència «terrenal» en el més enllà).* (**0,25 punts per personatge**, especialment els tres de l'enunciat, **fins a un màxim de 0,75 punts**)

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

15. PAU 2012 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

1) Tomàs Nofre ha escrit a propòsit de *Visions & Cants* de Joan Maragall: «Les *Visions* són cinc poemes que tracten de cinc personatges molt íntimament lligats al món llegendari català: el Mal Caçador, Joan Garí, el comte Arnau, el rei Jaume I i Joan de Serrallonga». Explica quina és la funció del mite i de la llegenda en la primera de les tres seccions en què es divideix el poemari maragallià, i analitza les característiques dels herois que protagonitzen els poemes.
[3 punts]

L'alumne/a ha d'explicar, separadament de forma conjunta: com Maragall construeix els mites citats en l'enunciat a partir de llegendes arrelades en el folklore català, amb l'objectiu de construir un imaginari col·lectiu que hom identifiqui com les mares de l'ànima catalana (1'5 punts); com les característiques individuals o comunes com a mínim de tres dels cinc herois que protagonitzen cadascun dels poemes de la primera part: vitalisme primitiu, espontani i sensual; individualisme exacerbat; cristianisme (1'5 punts)

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és, tanmateix, pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

16. PAU 2012 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

1) L'obra *Visions & Cants* de Joan Maragall té una estructura tripartida. Comenteu quines són les tres seccions en què es divideix el poemari, i analitzeu-ne els temes, les característiques i el sentit.
[3 punts]

L'alumne/a ha d'analitzar almenys un dels aspectes de cadascuna de les tres seccions del llibre: 1. Visions*, la primera part del llibre, és integrada per cinc poemes, alguns d'ells relativament extensos, protagonitzats per herois de l'imaginari popular (el Mal caçador, Joan Garí, el comte Arnau, el rei Jaume I i Joan de Serrallonga)*, amb què Maragall pretén elaborar i legitimar una teoria de la identitat catalana a partir del caràcter que, en cada cas, representa en cadascun d'aquest mites, com ara el vitalisme i la voluntat (1 punt); *2.* Intermezzo*, de catorze poemes de temàtiques i intencions ben diverses, és concebut com un calaix de sastre, que fa de nexe líric entre la primera part,* Visions*, i la darrera,* Cants *(1 punt); 3.* Cants*, amb vuit poemes, és la secció més homogènia. A partir de la cançó entesa com a forma natural d'expressió del poble, Maragall se centra, d'una banda, a crear uns referents patriòtics identificables com a tradicionals (és el cas de «La sardana» o « El cant de la senyera»), i de l'altra, a construir una imatge de Catalunya com a desvetlladora de la consciència regeneracionista d'Espanya, especialment, a «Els tres cants de guerra») (1 punt)*

Si l'alumne/a complementa la resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és, tanmateix, pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

17. PAU 2012 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció B)

3) El poema «Cant del retorn», de *Visions & Cants*, de Joan Maragall, és el darrer dels «Tres cants de guerra». Comenteu-ne els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) el sentit del poema en tant que cloenda dels «Tres cants de guerra» i com a part de la secció del llibre de la qual forma part;
b) la solució regeneracionista en relació al tema del poema i dels esdeveniments històrics a què fa referència;
c) l'anàlisi dels aspectes formals.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

CANT DEL RETORN

Tornem de batalles, — venim de la guerra,
i no portem armes, pendons ni clarins;
vençuts en la mar i vençut en la terra,
som una desferra.
Duem per estela taurons i dofins.
Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploreu!

Pel mar se us avança — la host macilenta
que branda amb el brand de la nau que la duu.
Adéu, oh tu, Amèrica, terra furienta!
Som dèbils per tu.
Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploreu!

Venim tots de cara — al vent de la costa,
encara que ens mati per fred i per fort,
encara que restin en sense resposta
més d'un crit de mare quan entrem al port.
Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploreu!

De tants com ne manquen duem la memòria
de lo que sofriren, — de lo que hem sofert,
de la trista lluita sense fe ni glòria
d'un poble que es perd.
Germans que en la platja plorant espereu,
ploreu, ploreu!

Digueu-nos si encara la pàtria és prou forta

per oir les gestes — que li hem de contar;
digueu-nos, digueu-nos si és viva o si és morta
la llengua amb què l'haurem de fer plorar.

Si encara és ben viu el record d'altres gestes,
si encara les serres que ens han d'enfortir
s'aixequen serenes damunt les tempestes
i bramen llurs boscos al vent ponentí,
germans que en la platja plorant espereu,
no ploreu: rieu, canteu!

1899

Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:

a) sap situar el poema en el context de «Els tres cants de guerra» —una reflexió literària sobre les tensions entre Catalunya i Espanya, en el context de la guerra colonial i de la crisi que se'n deriva a partir de 1898—, així com de la tercera secció del llibre, els Cants*, on Maragall construeix un imaginari nacionalista fonamentat en el substrat folklòric i en una ideologia regeneracionista (1 punt);*

b) comenta argumentadament que la imatge dels soldats que arriben des d'Amèrica a port i interroguen els que s'han quedat a terra sobre la fortalesa de la pàtria i de la llengua catalanes com a revulsiu per capgirar el futur desolador del país després de l'amarga derrota, és la metàfora de les idees regeneracionistes de Maragall, segons les quals Espanya es podria refer només mercè a l'intervencionisme (polític, econòmic i cultural) practicat des de Catalunya (1 punt);

c) analitza satisfactòriament els aspectes formals, especialment la rima (sempre consonant tot i que no segueix un esquema prefixat) i la mètrica (versos decasíl·labs amb cesura a la cinquena síl·laba o sense cesura, que es combinen amb alguns versos pentasíl·labs. El darrer vers de cada estrofa, en canvi, és tetrasíl·lab) (1 punt).

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut.

18. PAU 2011 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 3 (Opció A)

3) Comenteu el poema següent de Maragall. Tingueu en compte, especialment, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) la contextualització del poema en el llibre, i la seva significació dins "Els Tres cants de la guerra";

b) l'anàlisi de la mètrica i la rima;

c) la reflexió sobre relació la guerra i Espanya.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

ODA A ESPANYA

Escolta, Espanya, — la veu d'un fill
que et parla en llengua — no castellana:
parlo en la llengua— que m'ha donat la terra aspra:
en aquesta llengua — pocs t'han parlat;
en l'altra, massa.

T'han parlat massa — dels saguntins
i dels que per la pàtria moren:
les teves glòries — i els teus records,
records i glòries — no més de morts:
has viscut trista.

Jo vull parlar-te — molt altrament.
Per què vessar la sang inútil?
Dins de les venes — vida és la sang,
vida pels d'ara — i pels que vindran:
vessada és morta.

Massa pensaves — en ton honor
i massa poc en el teu viure:
tràgica duies — a mort els fills,
te satisfeies — d'honres mortals,
i eren tes festes — els funerals,
oh trista Espanya!

Jo he vist els barcos — marxar replens
dels fills que duies — a que morissin:
somrients marxaven — cap a l'atzar;
i tu cantaves — vora del mar
com una folla.

On són els barcos? — On són els fills?
Pregunta-ho al Ponent i a l'ona brava:
tot ho perderes, — no tens ningú.

Espanya, Espanya, — retorna en tu,
arrenca el plor de mare!

Salva't, oh!, salva't — de tant de mal;
que el plor t torni fecunda, alegre i viva;
pensa en la vida que tens entorn:
aixeca el front,
somriu als set colors que hi ha en els núvols.

Ont ets, Espanya? — No et veig enlloc.
No sents la meva veu atronadora?
No entens aquesta llengua — que et parla entre perills?
Has desaprès d'entendre an els teus fills?
Adéu, Espanya!

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir, si

a) sap situar el poema en el llibre i en "Els cants de la guerra" ;

b) analitza adequadament els aspectes formals del poema, especialment mètrica i rima

c) sap interpretar els sentit del poema pel que fa a la guerra i a la tensió Catalunya-Espanya, tot relacionant-lo amb el regeneracionisme.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut.

SÈRIE 2

19. PAU 2011 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

1) Diu Joan-Lluís Marfany que "les ‹‹Visions›› no anaven dirigides a l'autoconeixement del poble català sinó a l'elaboració i legitimació d'una teoria nacionalista." A partir d'aquest text, reflexioneu sobre el significat del passat historicollegendari en aquesta secció del llibre i comenteu els elements que justificarien les paraules de Marfany.
[3 punts]

L'alumne/a ha d'explicar quin sentit té la interpretació que fa Maragall de les llegendes tradicionals i ha de plantejar els elements dels personatges de les llegendes a partir dels quals Maragall formula poèticament el que per a ell constitueix l'essència de l'ànima catalana. Cadascun d'aquests dos aspectes es valorarà amb 1,5 punts.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

20. PAU 2011 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

1) Imma Farré diu, a propòsit de l'estructura de *Visions & Cants*: "És una clara seqüència temporal. Són tres estacions que s'inicien amb el passat (repàs d'alguns mites i personatges històrics que alhora s'han convertit en llegendes), s'atura en el present i, finalment, es projecta cap al futur, amb una proposta d'acció." Comenteu aquesta afirmació tot exposant l'estructura del llibre i la seva relació amb l'objectiu de fixar "una simbologia catalanista", tal com Farré li atribueix.
[3 punts]

L'alumne/a ha d'explicar a grans trets les tres parts del llibre, ‹‹Visions›› ‹‹Intermezzo››, ‹‹Cants››, com a parts solidàries d'un únic projecte. Cadascuna de les parts es valorarà amb 1 punt.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.